

meget vel diskutere et andet Forhold; men at der maa finde en væsentlig Nedsættelse Sted, anser jeg for ganske givet.

Det ærede 2det Medlem for 2den Kreds (Jeppesen [Drusebjerg]) spurgte, hvorfor man gaar saa langt ned med Skovene. Det gør man paa Grund af hele Skovbrugets vanskelige Stilling, fordi Skovjorden ikke kan antages at være saa bæredygtig i beskatningsmæssig Henseende som Ager og Eng. Vel har Skovbruget haft et økonomisk Opsving under Krigen, et Opsving, der dog syntes større, end det i Virkeligheden var, idet den store Pengeindtægt, der kom ind, for en stor Del var Kapitalforbrug, da man jo havde Tilladelse til at borthugge mere i Fredskovene end i normale Tider, men jeg indrømmer, at ogsaa af den normale Hugst havde man væsentlig større Indtægter under Krigen. Dette beroede imidlertid paa abnorme Forhold, som for længst er svundet og har efterladt Skovbruget i en økonomisk overordentlig trykket Tilstand. Det er det, der tages Hensyn til her.

Det ærede 1ste Medlem for 4de Kreds (I. A. Hansen) rejste Spørgsmaalet om de 30 Aar for Hedeplantagerne, og jeg for mit Vedkommende kan i høj Grad sympatisere med, at der gives noget videre Rammer for Finansministerens Myndighed i saa Henseende. Derom kan vi godt tale i Udvalget.

Hvad de vurderingstekniske Regler angaar, tror jeg ikke, det ærede Medlem opfattede Meningen med dem ganske rigtigt. Det ærede Medlem fremstillede det Forhold, der vil fremkomme, saaledes, at Vurderingsmændene i Kommunerne vurderede; derefter gik det ind til Skyldraadet, som saa havde at varetage alt det øvrige, saaledes at Vurderingsmændene altsaa kom til at staa saa at sige uden Mellemlid overfor Skyldraadet. Men dette er jo ikke Meningen. Det kan ses allerede af Bestemmelsen i § 10, 3die Stykke, hvor sidste Punktum lyder saaledes: „Til Gennemførelse af det nærmere Tilsyn med Vurderingsarbejdet fordeler Skyldraadets Medlemmer derhos Arbejdet mellem sig indbyrdes, saaledes at hvert enkelt Medlem som særlig Virkekreds faar anvist et nærmere angivet Distrikt af Skyldkredsen, indenfor hvilket det fortrinsvis paahviler ham at yde Bistand og Vejledning ved Vurderingerne og anstille Undersøgelser i Anledning af muligt indkomne Klager, medens den endelige Ansættelse og Paakendelse af Klagerne paahviler Skyldraadet som Helhed.“ Og dette Synspunkt er blevet yderligere understreget af Folketingsudvalgets Flertal, som

netop skriver i Betænkningen, at „hvert Skyldraadsmedlem faar sit Distrikt, hvori han særlig leder og deltager i Vurderingerne“. Nu ved jeg vel, som ogsaa det ærede Medlem, der talte paa det socialdemokratiske Partis Vegne, sagde, at der kan rejses Indvendinger imod dette. Man kan sige, at det Medlem af Skyldraadet, som ligefrem har ledet og deltaget i Vurderingerne, ikke staar ganske uafhængigt; hans Dom, naar han som Medlem af Skyldraadet skal kritisere Vurderingerne, er naturligvis ikke helt saa uhildet som de andre Medlemmers. Men paa den anden Side har det netop staaet saaledes for Flertallet og staar ogsaa saaledes for Regeringen, at man maa have den samlede Haand, som det ærede 7de Medlem for 2den Kreds (Piper) omtalte; man maa have denne samlede Haand i Skyldkredsen for at faa den rette Overensstemmelse mellem Vurderingerne indenfor samme Skyldkreds, og den tror jeg ikke man kan faa, medmindre det Skyldraadsmedlem, som særlig har faaet den paagældende Kreds at varetage, altsaa svarende til den nuværende Vurderingsformand, virkelig aktivt deltager i Vurderingen. Ellers tror jeg ikke, man kan faa den faste, samlede Haand, som man maa have. Men naar Meningen er denne, synes jeg, at de Betæneligheder, det ærede 1ste Medlem for 4de Kreds (I. A. Hansen) fremførte, taber en hel Del af deres Vægt. Det kan jo imidlertid være, at det ærede Medlem særlig ønsker at faa disse Ting kraftigere udtalt i Lovforslaget, og hvis dette er Meningen, kan vi naturligvis tale derom i Udvalget.

Det ærede Medlem henlede Opmærksomheden paa Vurderingsdistrikternes overordentlig forskellige Størrelse. Deri har det ærede Medlem ganske Ret; det er et Punkt, som vil være Genstand for Overvejelse i Ministeriet.

Det ærede Medlem, der talte paa det socialdemokratiske Partis Vegne (Jensen [Aale]), og som i det hele og store sluttede sig til Lovforslaget, om end det ikke gik saa vidt, som han kunde have ønsket, udtalte Ønsket om, at der skulde være 3 Vurderingsmænd i Kommunerne. Derved mente det ærede Medlem, man vilde opnaa en bedre Betryggelse for, at de forskellige Anskuelser og Interesser med Hensyn til Vurderingsarbejdet blev alsidigt repræsenteret. Naar der imidlertid er foreslaet 2 Vurderingsmænd i Stedet for 3, er Aarsagen dertil væsentlig en økonomisk, idet de allerede i Forvejen betydelige Omkostninger, der er forbundet med Grundvurderingen, ellers